

Vörös róka

A rókák legelterjedtebb faja a vörös róka. Fellelhető az északi sarkkörtől kezdve egészen a mediterrán vidékekig, ám a szigetvilágokban nem találjuk meg őket. Betelepítették Ausztráliába is, ahol kiválóan meghonosodott.

Testhossza negyvenöt és kilencven centiméter között mozog, a farkát nem tekintve. Testtömege három és tizennégy kilogramm. Feje széles, keskenyedő, és hosszú. Különböző fajai, mint például a sarki róka és a sivatagi róka is, sajátos módon alkalmazkodtak az éghajlathoz. Életmódjukat tekintve mégsem annyira mások.

Elővigyázatosan választja meg lakóhelyét. Főleg éjjel, ám fényes nappal is vadászik. Fő táplálékai az egerek és a pockok, de megfogja a mezei és üregi nyulat, az őzgidát is. Madarakat és azok tojásait is elfogyasztja, ha alkalma adódik rá. Zsákmány hiánya miatt bekényszerül az ember által lakott területekre is. Az emberek irtják őket, mint a többi vadállatot, emellett a házi szárnyasok tolvajának tekintik.

A mai világban már azzal is megpróbálkoztak, hogy háziasítják a rókát, habár a kísérlet célja nem ez volt. Kiválasztva a legszelídebbeket és párosítva egymással pár generáció múlva teljesen szelíd rókák születtek, amik nem csak nem félnek az embertől, hanem kedvelik is annak közelségét.